

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 17 sierpnia 1881.

86.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 7 sierpnia 1881, wydane w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny i innemi władzami naczelnemi,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej

We względzie wykonania powyższej ustawy i ku uzupełnieniu rozporządzenia c. k. ministerstwa obrony krajowej i c. k. ministerstwa skarbu z dnia 20 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 26) — mianowicie we względzie podwyższenia zaopatrzenia inwalidów i utrzymywania rachunków funduszu taksy wojskowej — rozporządza się co następuje:

1. Urlopnicy, pobierający płacę tymczasową (poczekalne), nie mają prawa do podwyższenia płacy z funduszu taksy wojskowej.

2. Emeryci dawniejszego systemu i inwalidzi patentowi, opatrzeni fundacją prywatną, dodatkiem za rany, dodatkiem za służbę ochotniczą lub za medal, jakoteż pobierający pensyą orderową, mają prawo do dodatku z funduszu taksy wojskowej, w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej wzmiankowanego; podobnie nie będą naruszone dodatki osobiste, nadane stale w drodze łaski tytułem nagrody.

Natomiast dodatki osobiste i dochody, które nadane zostały tylko aż do podwyższenia zaopatrzenia inwalidzkiego, zmniejszyć lub całkiem zawiesić należy, w stosunku do dodatku ustawowego*) z funduszu taksy wojskowej — a to o tyle, o ile to jest możebne w duchu odnośnego Najwyższego postanowienia.

3. Emeryci dawniejszego systemu, którzy zostając w czynnej służbie wojskowej, pobierają z płacą za tę służbę naddatek do emerytury, nie mają prawa do ustawowego dodatku z funduszu taksy wojskowej.

*) Przez „dodatek ustawowy“ rozumie się dodatek wzmiankowany w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej.

Atoli dodatek ustawowy z funduszu taksy wojskowej należy się bezwarunkowo emerytom dawnego systemu, pełniącym obowiązki za stałym wynagrodzeniem, płacą dzienną, pobierającym dodatek służbowy lub należytość aktywalną dzienną, bez potrącenia wynagrodzenia, pobieranego za pełnienie czynnej służby.

4. Emerytom wojskowym dawniejszego systemu, którzy dobrowolnie zrzekli się stopnia oficerskiego lub w skutek uchwały rady honorowej pozbawieni zostali znaczenia wojskowego, należy się dodatek do zaopatrzenia wzmiankowany w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej; — również tym byłym emerytom, którzy przed wyjściem rozporządzenia okólnikowego wspólnego ministerstwa wojny z dnia 1 sierpnia 1869 praes. Nr. 2820 (N. Dz. roz. 62 Cz. dla c. k. wojska) dobrowolnie porzucili stopień wojskowy i otrzymali całkowitą emeryturę pod tytułem „łaskawizny“; nakoniec także tym byłym c. k. oficerom, którzy zaopatrzenie pobierają z etatu wojskowego na zasadzie Najwyższych postanowień z dnia 25 kwietnia 1868 i z dnia 26 listopada 1868.

Wszyscy inni byli wojskowi, pobierający płacę z łaski lub datek z łaski, są wyłączeni od pobierania tego dodatku z funduszu taksy.

5. Do przyznania dodatków osobistych z łaski w myśl §. 15: 1 ustawy o taksie wojskowej nie kładzie się za warunek zupełnej niezdolności zarobkowania.

6. Osobom z obrony krajowej, pobierającym emeryturę z wojska i z obrony krajowej, wymierzany będzie dodatek ustawowy z funduszu taksy wojskowej tylko od emerytury z wojska, emerytury z obrony krajowej nie bierze się w rachubę; — we wszystkich jednak przypadkach emerytura z wojska i z obrony krajowej łącznie z dodatkiem z funduszu taksy wojskowej nie może przewyższać sumy najwyższej ustanowionej w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej.

Gdyby emerytura z obrony krajowej została później podwyższona, — jak tylko płaca najwyższa zostanie przekroczona, — dodatek z taksy wojskowej będzie odpowiednio zmniejszony.

7. Należące się wsparcie ćwierćroczne pośmiertne, odpawę z tytułu płacy emerytalnej i inwalidzkiej obliczać należy uprawnionym do nich zawsze także i od dodatku ustawowego z funduszu taksy wojskowej.

Kwota, przypadająca z tego dodatku na wsparcie pośmiertne ćwierćroczne (odprawę) cięży przeto także na funduszu taksy wojskowej.

Dodatku osobistego nadanego stósownie do §. 15: 1 ustawy o taksie wojskowej nie można brać w rachubę ani do wsparcia ćwierćrocznego pośmiertnego ani do odprawy emerytalnej.

8. We wszystkich tych przypadkach, w których, stósownie do istniejących przepisów o płacach, główna płaca (emerytura, pensya patentowa) ma być czasowo lub stale wstrzymana, ustać ma także czasowo lub stale podwyższenie z funduszu taksy wojskowej.

9. Ci inwalidzi, którzy, zanim ustawa z r. 1875 o zaopatrzeniu wojskowych zaczęła obowiązywać, znajdowali się w stanie inwalidów i którym stósownie do dawniejszych przepisów z powodu zarobku lub dochodu, wynoszącego trzy razy tyle co płaca patentowa, wstrzymano płacę patentową, nie mają prawa do 50 procentowego dodatku z funduszu taksy wojskowej; — ale, jak tylko inwalidzi tacy pobierać znowu zaczną płacę patentową, należy się im także dodatek.

10. W orzeczeniach, dotyczących się wstrzymania emerytur z powodu umieszczenia w służbie cywilnej rządowej lub innej, która z takąż jest na równi, wziąć należy w rachubę z emeryturą wojskową także dodatek ustawowy z fun-

duszu taksy wojskowej, jeżeli się należał i to, co niedostaje do dochodów wojskowych (emerytury razem z dodatkiem z funduszu taksy) i nadatku trzeciej części przyznać jako należący się dodatek wojskowy; — z tego jednak powodu fundusz taksy wojskowej nie ma być obciążony.

11. Ponieważ fundusze taksy wojskowej, w obu połowach monarchyi utworzyć się mające, w myśl ustawy o taksie wojskowej ze względu na przeznaczenie swoje, uważane być muszą za całość, przeto wypłaty z tych funduszków potrzebują wzajemnego porozumienia się a względnie przyzwolenia i to tak obudwu ministerstw obrony krajowej jak i wspólnego ministerstwa wojny.

Nadanie dodatku osobistego z łaski na rachunek funduszu taksy wojskowej poprzedzić ma zawsze wzajemne porozumienie się trzech rzeczonych ministerstw, zanim właściwy minister przedstawi rzecz monarsze.

Do podwyższenia zaopatrzenia inwalidów w myśl §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej — które to podwyższenie i tak ściśle w obrębie granic, ustawą zakreślonych i tylko według umówionych zasad nastąpić może — poprzednicze to porozumiewanie się nie jest potrzebne.

12. Wszelkie należitości, przerzeczony fundusz obciążające, wypłacać należy uprawnionym jako zaliczki, w tych kasach, w których emerytura wojskowa (płaca patentowa) bywa im wypłacona a to w taki sam sposób, jak samo zaopatrzenie i obie należitości za jednym kwitem, w którym jednak kwotę pobieraną z funduszu taksy wojskowej wyrazić należy oddzielnie słowami: „To jest“.

Przeto też utrzymywanie rachunków i asygnowanie kwot ciężących na funduszu taksy wojskowej, jakoteż odnośna kontrola rachunkowa i utrzymywanie wykazu osób a mianowicie co do osób należących do armii i marynarki, jest zadaniem władz wojskowych (marynarskich), co do osób należących do obrony krajowej i pospolitego ruszenia (choćby te pobierały jedynie tylko emeryturę z wojska), zadaniem władz obrony krajowej.

13. Dodatki z funduszu taksy, należące się inwalidom patentowym, asygnować będą domy inwalidów wojskowych i posyłać je będą do tych kas, które wypłacają płacę patentową.

Kasy mają asygnacje za najbliższem podniesieniem należitości przyszyć do arkuszy (książeczek) asygnacyjnych.

Co do inwalidów patentowych obrony krajowej, obadwaj ministrowie obrony krajowej wydadzą osobne rozporządzenia.

14. Kwoty, w kasach rządowych wojskowych i cywilnych, stósownie do ustępu 12 na rachunek funduszu taksy wojskowej wypłacone jako zaliczki osobom, należącym do armii (marynarki), zapisywane będą tamże na wydatek w tych Dziennikach, w których w ogóle emerytury wojskowe (płace patentowe), są na wydatek zapisywane; w celu otrzymania zwrotu utworzyć jednak należy osobną kolumnę na kwoty taksy wojskowej.

Natomiast kwoty, wypłacane w kasach rządowych cywilnych osobom, należącym do obrony krajowej (pospolitego ruszenia) na rachunek funduszu taksy wojskowej, zapisywane będą na wydatek w myśl szczególnych rozporządzeń, które później wydane zostaną w Dziennikach dla obrony krajowej (strzelców krajowych *).

15. Spólne ministerstwo wojny (sekcyja marynarki) upominać się będzie co miesiąc zwykłą drogą w myśl ustępu 16 na zasadzie wykazów przez intenden-

*) Rozporządzenia te — o ile tyczą się e. k. obrony krajowej (pospolitego ruszenia) — zawarte są w niniejszym Dzienniku ustaw państwa pod Nr. 87.

tury wojskowe i władze marynarskie sporządzonych, o zwrot kwot, zaliczonych na rachunek funduszu taksy wojskowej.

Toż samo czynić będą Władze do kontroli rachunkowej obrony krajowej obu połów monarchyi we względzie kwoty (ustęp 16) ciężącej na funduszu taksy wojskowej drugiej połowy monarchyi.

Do aktów, dotyczących się zwrotu, nie będą dołączane ani kwity odbiorców ani odpisy lub wyciągi, ściągające się do kwot, obciążających fundusz taksy wojskowej.

16. Celem wyrównania między funduszami taks wojskowych obu połów monarchyi, kwoty dla osób, należących do armii i marynarki wojennej, wypłacone przez wspólne ministerstwo wojny (sekcji marynarki), rozdzielić należy przy sporządzaniu aktu, dotyczącego się zwrotu (ustęp 15), na obie połowy monarchyi w stosunku kontyngensu rekrutów a względnie w stosunku kwot rocznych (§. 11 ustawy o taksie wojskowej) — obu funduszom taksy wojskowej wyznaczonych.

Także obadwa ministerstwa obrony krajowej obowiązane są uczynić toż samo co do kwot, wypłaconych osobom z obrony krajowej i pospolitego ruszenia; każde z tych ministerstw rozdzieli także rzeczzone kwoty na fundusz taksy wojskowej obu połów monarchyi w przerzeczonym stosunku kwot i postara się o zwrot według ustępu 15.

17. Prawidła zarządu i utrzymywania rachunków funduszu taksy wojskowej (§§. 11 i 14 ustawy o taksie wojskowej), ułożą osobno w każdej połowie monarchyi interesowane Władze naczelne państwa za wspólnem porozumieniem.

Każde z obu ministerstw obrony krajowej prześle corocznie z końcem stycznia tak wspólnemu ministerstwu wojny, jakoteż ministerstwu obrony krajowej drugiej połowy monarchyi sumaryczny wykaz roczny stanu funduszu taksy wojskowej swojej połowy monarchyi na podstawie zamknięć rachunkowych ministerstwa skarbu tejże połowy monarchyi, ułożony, w którym wyrażony będzie stan kapitału na początku i na końcu poprzedniego roku, dochód z odsetków i zapas gotówki poprzedniego roku.

18. Podwyższenie zaopatrzenia inwalidzkiego z funduszu taksy wojskowej należy się stósownie do §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej od 1 stycznia 1881; przeto uprawnionym do pobierania wypłacić należy zaległości.

Celem uproszczenia czynności i dla ułatwienia uprawnionych do żądania, ci ostatni — z wyjątkiem inwalidów patentowych — zgłaszać się mają ze swemi żądaniami w pierwszej instancji do właściwej władzy ewidencyjnej wojskowej lub do władzy ewidencyjnej obrony krajowej, ustnie a tylko wyjątkowo, w razie gdy to jest niemożliwe, pisemnie.

Przerzeczone władze ewidencyjne zaciągają zgłoszenia się do wykazów, i przesyłają też wykazy do dalszego załatwienia podług prawideł rozporządzenia wprowadzającego do ustawy o zaopatrzeniu wojskowem (N. Dz. Roz. Cz. 52 z r. 1875 dla wojska) do przełożonej władzy wojska lub obrony krajowej.

Inwalidom patentowym przyznać należy dodatek odsetkowy bezzwłocznie.

19. Po wymierzeniu na nowo dodatków ustawowych z funduszu taksy wojskowej, wspólne ministerstwo wojny prześle obudwom ministerstwom obrony krajowej wykaz imienny emerytów niemi obdzielonych i kwot im wyznaczonych, tudzież wykaz sumaryczny stanu inwalidów patentowych i wydatku pieniężnego na nich.

Na przyszłość jednak wspólne ministerstwo wojny doręczać będzie obu ministerstwom obrony krajowej tylko roczne wykazy zmian stanu — co do pobierających płacę imiennie, co do inwalidów patentowych sumarycznie sporządzone, w których wymienione będą także dodatki osobiste w ciągu roku wyznaczone i wstrzymane.

Ten sam obowiązek przyjmują na siebie obadwa ministerstwa obrony krajowej tak względem wspólnego ministerstwa wojny, jakoteż względem ministerstwa obrony krajowej drugiej połowy monarchyi.

Weltersheimb r. w.

87.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 7 sierpnia 1881,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej we względzie tych wypłat, na ustawie o taksie wojskowej opartych, które ciężą po części na funduszu taksy wojskowej, po części na etacie c. k. ministerstwa obrony krajowej.

Ku uzupełnieniu rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 86), rozporządza się w porozumieniu z c. k. najwyższą Izbą obrachunkową, co następuje:

1. Kwoty, które w c. k. kasach skarbowych wypłacane być mają osobom z c. k. obrony krajowej (pospolitego ruszenia) na rachunek funduszu taksy wojskowej zapisywać będą rzeczony kasy na wydatek w Dzienniku obrony krajowej.

O ile wzmiankowane kwoty wypłacane będą w kasach skarbowych tyrolskich i vorarlberskich, zapisywać je należy na wydatek w Dziennikach strzelców krajowych.

Wydział rachunkowy namiestnictwa w Innsbrucku, do którego według instrukcyi rzeczony Dzienniki posyłają się do załatwienia, winien co miesiąc zdać rachunek oddziałowi rachunków specjalnych obrony krajowej, przesyłając mu uwiadomienie, do którego dołączyć należy sumaryusz opatrzone wykazami a względnie kwitami (ustęp 3) do niego należącemi.

2. Te przepisy, które wydane zostały rozporządzeniem okólnikowem c. k. ministerstwa obrony krajowej z dnia 27 grudnia 1877 Nr. $\frac{17761}{2433}$ V (Dz. ob. kr. Nr. 39) we względzie wypłaty i poboru emerytur, należących się osobom z c. k. obrony krajowej i ich pozostałym rodzinom z rozmaitych etatów, stósowane będą i wtedy, gdy razem z emeryturą wypłacona być ma kwota zaopatrzenia z funduszu taksy wojskowej; — w którym to jednak razie należy zarazem mieć wzgląd na przepisy, zawarte w ustępach 3 i 4.

3. C. k. kasy skarbowe są więc obowiązane sporządzić na podstawie kwitów odbiorczych — które w myśl przerweczonego rozporządzenia okólnikowego, według przyjętej dotychczas zasady, dołączać należy do Dzienników emerytalnych, do których należą — wykaz, podług dołączonego wzoru ułożony a zawierający potrzebne szczegóły, mianowicie zaś:

- a) nazwisko i znaczenie (stan, stopień uprawnionego do pobierania,
- b) kwotę wypłaconą, tudzież
- c) za jaki czas i pod jakim tytułem należytość wypłacono,

i wykaz ten dołączyć do Dziennika obrony krajowej (strzelców krajowych) dla uzasadnienia pozycyi wydatku.

Kwity odbiorców na te zaopatrzenia z funduszu taksy wojskowej, które wyłącznie na tym funduszu ciężą i które przeto kasy skarbowe zapisują na wydatek tylko w Dziennikach obrony krajowej i strzelców krajowych, dołączyć należy do tych ostatnich Dzienników, a zatem uprawnionych do ich pobierania nie potrzeba wciągać do przerzeczonego wykazu.

4. Kwoty, ciężące na funduszu taksy wojskowej, wypłacone w kasach wojskowych obrony krajowej, zapisywać mają na wydatek komisye administracyjne w Dziennikach rachunków bieżących, tylko z wymienieniem szczegółów wzmiankowanych w ustępie 3 a) aż do c), a — jeżeli kwoty te ciężą na rozmaitych etatach — bez dołączenia kwitu odbiorcy; ale we wszystkich przypadkach nie żądając zwrotu z funduszu taksy wojskowej.

Z kwot zapisanych w taki sposób na wydatek w kasach strzelców krajowych tyrolskich i vorarlberskich zdawać ma rachunek wydział rachunkowy namiestnictwa innsbruckiego oddziałowi rachunków specjalnych obrony krajowej, przesyłając mu sumaryusze w ustępie 1 wzmiankowane.

5. Koszta podróży przewodniczącego komisji wymiaru taks i urzędników skarbowych, tudzież wydatki na druki potrzebne dla Władz administracyjnych powiatowych — które stósownie do rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 20 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 26) mają być zaspakajane z etatu ministerstwa obrony krajowej — likwidować a względnie wypłatę ich polecać mają Władze administracyjne krajowe; właściwe kasy skarbowe zapisywać je mają w Dzienniku etatu obrony krajowej jako wydatki na rekrutacyą a wydziały rachunkowe administracyjne wykazywać je będą w składanych rachunkach pod osobną pozycyą przerzeczonego tytułu.

6. W jaki sposób utrzymywane być mają rachunki taks wojskowych, wniesionych do kas skarbowych i jak te taksy mają być do ksiąg zaciągane, przepisane jest rozporządzeniem ministerstwa skarbu i ministerstwa obrony krajowej z dnia 6 maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 44).

7. We względzie wypłacania i utrzymywania rachunków z zapomóg, które stósownie do §§. 17 aż do 23 ustawy o taksach wojskowych, wypłacane być mają z funduszków państwa potrzebującym pomocy rodzinom wojskowych, w razie uruchomienia powołanych, wydane będą osobne polecenia.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

Dodatek do ustępu 3, wzór.

W y k a z

kwot wypłaconych w miesiącu 18 na rachunek funduszu taksy
wojskowej.

Stopień (znaczenie, stan)	Nazwisko	za czas	T y t u ł												Uwaga			
			Dodatki osobiste dla				Dodatki odsetkowe dla				Kwoty zaopatrzenia							
			pobierających płacę		szeregowców		pobierających płacę		szeregowców		dla wdów po		dla sierot po					
			zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.				
Kapitan	Zieliński Józef	Miesiąc marzec	20	
Porucznik	Malicki Jan	dtto	15	Rozporządzeniem z . . . 18 . . . przeniesiono tu z kasy w N.
Feldwebel	Sikora Maciej	dtto	8	50	
Wdowa po kapitanie	Brodzka Marya	dtto	25	
Sierota po feldweblu	Janicka Antonina	dtto	5	
	itd.																	
R a z e m .			35	8	50	25	5	
			7 zł. 50 c.															

C. k. kasa W

N. dnia 18

N. N., dyrektor kasy:

N. N., kontrolor:

